

informacje

Zarządu Głównego PTTK

Listopad 1981, Warszawa

Do użytku wewnętrznego

z prac prezydium i plenum ZG PTTK

KRAKOWSKIE PLENUM ZG PTTK

W dniach 24 i 25 października 1981 r. obradowało w Krakowie plenum Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Zasadniczym tematem, nad którym żywo dyskutowano, było stanowisko PTTK wobec problemów turystyki górskiej.

Ocenę aktualnego stanu tej dyscypliny turystyki w naszym kraju zawarto w opracowanym raporcie na ten temat.

Zarząd Główny PTTK uznaje turystykę górską za szczególnie ważną dziedzinę działalności Towarzystwa. Wynika to zarówno z tradycji historycznych, jak i żywiłowego rozwoju tej dyscypliny turystycznej w ostatnich latach.

Nawiązując do dorobku Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i wielu faktycznych dokonań PTTK w tej dziedzinie przyjęto uchwałę, której ustalenia wprowadzają istotne zmiany w modelu turystyki górskiej i w systemie działania wyspecjalizowanych jednostek programowych i gospodarczych Towarzystwa.

Przed wszystkim:

- zwiększono kompetencje Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK i odpowiednich jednostek terenowych,
- uznano za konieczne podjęcie działań zmierzających do zmiany statusu schronisk górskich i przystosowania ich funkcji dla potrzeb turystyki kwalifikowanej,
- zobowiązano prezydium i biuro ZG do: ograniczenia dużych imprez turystycznych na terenach górskich, nadania obozom wędrownym charakteru zdecydowanie turystycznego, odtworzenia sieci stacji turystycznych oraz zorganizowania punktów biwakowych przy szlakach turystycznych,
- za konieczne uznano także stworzenie warunków ułatwiających członkom PTTK uprawianie turystyki górskiej za granicą, poprzez zawarcie porozumień z organizacjami turystycznymi w innych krajach oraz dokonanie zasadniczych zmian w pracy Biura Turystyki Zagranicznej PTTK, które winno być realizatorem programu ustalonego w tym zakresie przez Komisję Turystyki Górskiej ZG PTTK,
- zobowiązano władze Towarzystwa do ścisłej współpracy ze wszystkimi organizacjami i instytucjami o zbliżonych celach i zadaniach, a przede wszystkim z Górkim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Polskim Związkiem Alpinizmu i Dyrekcjami Parków Narodowych,

- uznano za konieczne wprowadzenie ustawowej ochrony gór i wystąpienia w tej sprawie do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej;

rys. ERYK LIPiŃSKI

Możliwość realizacji podjętych decyzji jest uzależniona od zmiany wielu przepisów państwowych krępujących dotychczas rozwój turystyki górskiej.

W tej sprawie podjęto osobną uchwałę adresowaną do Głównego Komitetu Turystyki, w którym plenum widzi rzecznika zgłoszonych problemów.

Plenum podjęło również uchwałę w sprawie pilnych potrzeb ochrony gór, wypowiadając się przeciwko propozycjom zmierzającym do zmniejszenia terenów parków narodowych, za zamknięciem ruchu motorowego na terenie Tatrzańskiego Parku Narodowego oraz przeciwko lokalizacji ferm przemysłowych na terenach górskich.

W sprawach dotyczących inicjatyw mających na celu tworzenie towarzystw górskich, plenum nie przeciwstawiło się pluralizmowi organizacyjnemu pod warunkiem, że będzie on sprzyjał ochronie gór i doskonaleniu zasad turystyki.

Jednocześnie plenum przypomniało, iż PTTK jest formalnym i faktycznym kontynuatorem Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i będzie chronić jego nazwę i godło.

W dalszej części obrad uczestnicy plenum zapoznali się z pracą Komisji Statutowej Zjazdu, przygotowującej propozycje zmian w statucie Towarzystwa. Cechą charakterystyczną tych zmian jest zwiększenie kompetencji komisji i społecznych, terenowych ogniw Towarzystwa.

Dyskutowano również nad trudnymi problemami ekonomicznymi Towarzystwa, które będą przedmiotem obrad i uchwały na II Sesji X Krajowego Zjazdu PTTK.

Przedstawiony został projekt zasad działalności gospodarczej PTTK, który przewiduje:

- wdrożenie nowego systemu ekonomicznego, charakteryzującego się samodzielnością jednostek gospodarczych, a przede wszystkim obiektów turystycznych,
- zwiększenie udziału władz statutowych w kierowaniu działalnością gospodarczą w terenie,
- Różnorodność rozwiązań gospodarczych, uwarunkowanych specyfiką terenu, doświadczeniami kadry i potrzebami turystów.

Przyjęto program działań oszczędnościowych, zmierzający do znacznego ograniczenia administracji, m.in. poprzez likwidację Zrzeszenia Gospodarki Turystycznej, a także likwidację struktur pośrednich w zarządzaniu takich, jak terenowe zarządy działalności gospodarczej. Działania te mają także na celu odzyskanie części miejsc noclegowych w obiektach turystycznych, zajmowanych dotychczas przez biura.

Podejmowane zmiany mają na celu szybsze wdrożenie, na bazie uchwały nr 112 Rady Ministrów, nowej struktury funkcjonowania działalności gospodarczej Towarzystwa, charakteryzującej się oszczędnością i służebną wobec potrzeb i oczekiwań turystów.

Rzecznik prasowy
M. Wójcikowski

Texty przyjętych na plenum uchwał drukujemy w całości w innych działach biuletynu. (red.)

Uchwała Nr 5/X/81

Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego z dnia 24-25 października 1981 r. w sprawie rozwoju turystyki górskiej.

1. Turystyka górską była zawsze czołową dziedziną działalności PTTK. Wynika to zarówno z tradycji historycznych Towarzystwa, bezpośredniego kontynuatora działalności Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, jak i żywiołowego rozwoju tej dyscypliny w ostatnim trzydziestolecu oraz faktycznej aktywności PTTK w tej dziedzinie.
2. PTTK, jako jedyna w kraju fachowa społeczna organizacja turystyczna jest predystynowana do pełnienia wiodącej roli w społecznym ruchu turystycznym, w tym również w turystyce górskiej. Obok tradycji historycznych przemawia za tym także:
 - działanie w ramach PTTK wyspecjalizowanych jednostek społecznych i etatowych (Komisja Turystyki Górskiej ZG PTTK oraz komisje wojewódzkie i oddziałowe, kluby górskie, Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej i Narciarskiej, redakcja "Wierchów", Centralna Biblioteka Górską, ośrodki muzealne);
 - posiadanie przez PTTK licznej fachowej kadry górskiej (przodownicy, przewodnicy, znakarze szlaków), którą nie dysponują inne organizacje i instytucje;
 - wyłączność Towarzystwa w zakresie wytyczania i znakowania górskich szlaków turystycznych;
 - fakt, iż PTTK jest gestorem większości obiektów służących turystyce górskiej, w tym jedynym gestorem schronisk górskich.
3. Towarzystwo nasze rozpowszechniało turystykę górską wśród szerokich rzesz społeczeństwa wpływając pozytywnie na kształtowanie osobowości i postaw wielu ludzi. Wśród działaczy PTTK dominuje jednak pogląd, iż działania Towarzystwa w odniesieniu do całokształtu problematyki górskiej są zbyt skromne w stosunku do posiadanego potencjału intelektualnego i materialnego, faktycznych możliwości PTTK, potrzeb społecznych i zadań statutowych Towarzystwa. Tocząca się od roku szeroka społeczna dyskusja wśród aktywu górskiego PTTK jak również krytyczne głosy z zewnątrz spowodowały przeprowadzenie wnikliwej analizy dotychczasowej działalności PTTK w tej dziedzinie i wyciągnięcia wniosków zmierzających do poprawy istniejącego stanu. Krytyce poddano szczególnie:
 - brak konsekwentnej realizacji koncepcji turystyki górskiej,
 - ograniczenie wpływu społecznego na tę dziedzinę działalności Towarzystwa, zwłaszcza w sprawach gospodarczych;
 - rozproszenia organizacyjne i brak jednolitego kierowania problematyką górską w PTTK;
 - rozbieżność pomiędzy programem i ideologią PTTK, a materialnymi i ekonomicznymi warunkami realizacji tego programu.

Równocześnie istniejący w państwie system zarządzania turystyką pozbawiał Towarzystwo możliwości skutecznego działania. Utrzymywanie specjalistycznej, trudnej do prowadzenia bazy pozostaje wyłącznie na barkach PTTK, a narzucony Towarzystwu system ekonomiczny stoi w sprzeczności z akceptowaną społecznie programową rolą PTTK.

Ocenę przedstawiono w Raporcie o stanie turystyki górskiej, przyjętym przez Plenum ZG, z zaleceniem wprowadzenia uzupełnień wynikających z dyskusji.

4. Mimo tych wad i niedociągnięć Towarzystwo nasze rozporządza wystarczającym potencjałem ludzkim i materialnym, aby utrzymać i umocnić swą wiodącą rolę oraz podjąć i rozwiązać węzłowe problemy turystyki górskiej.

III.

5. Zarząd Główny PTTK uważa za konieczne zajęcie stanowiska wobec postania Obywatelskiego Komitetu Reaktywowania Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i dalszych działań tego Komitetu.

PTTK zawsze sprzyjało wszelkim inicjatywom, które wzbogacały krąg ludzi zainteresowanych ochroną bliskich nam wartości. W tym też sensie życzliwie podchodzimy do inicjatyw zmierzających do ochrony gór i popularyzacji ich wartości. Naszą postawą wobec gór przejęliśmy od naszego prekursora – Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, którego dziedzictwo otoczone jest w PTTK powszechnym szacunkiem. Dorobek ten jest kontynuowany i rozwijany przez nasze Towarzystwo, o czym świadczy całokształt działalności górskiej PTTK, a w szczególności działalność "Wierchów", Centralnej Biblioteki Górskiej, schronisk górskich i Górskiej Odznaki Turystycznej. Program działania na rzecz gór zawarty w postanieniu OKR PTT jest w istocie powtórzeniem programu PTTK i to nie od dziś głoszonego, zaś za dotychczasowy brak możliwości jego pełnej realizacji niesposób obarczać wyłączną odpowiedzialnością nasze Towarzystwo.

6. Zarząd Główny PTTK dlatego uważa za nieporozumienie propozycje oparte na całkowitej negacji dotychczasowej działalności PTTK, i nie zawierające żadnych nowych koncepcji programowych, a zmierzające otwarcie do rozbitcia i unicestwienia Towarzystwa. Jako faktyczni i formalni spadkobiercy PTT chronimy nazwę i godło PTT, którego cele i idee zamierzamy nadal twórczo realizować. Zobowiązujemy Prezydium ZG PTTK do podejmowania w tej sprawie wszelkich niezbędnych działań.

IV.

7. Ze względu na mały obszar gór w Polsce i ich znaczenie, Zarząd Główny PTTK uważa za celowe wprowadzenie ustawowej ochrony gór i postanawia wystąpić w tej sprawie do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.
8. Zarówno wymogi ochrony gór, jak i społeczna potrzeba kształtowania wartościowych form kontaktu człowieka z górami nakazuje PTTK wystąpić do władz państwowych z propozycją modelu turystyki górskiej.

Główne przesłanki tego modelu winny być następujące:

- góry nie mogą być terenem masowej, niekontrolowanej turystyki, lecz należy w nich preferować turystykę kwalifikowaną, jako zgodną z wymogami ochrony gór, a równocześnie najkorzystniejszą zdrowotnie i wychowawczo dla człowieka,
- ze względu na wysokie walory zdrowotne i wychowawcze kwalifikowanej turystyki górskiej należy uznać tę formę turystyki za działalność socjalną, wymagającą dofinansowania ze strony Państwa; dotyczy to w szczególności bazy górskiej (schroniska, szlaki), która winna służyć głównie tej formie turystyki;
- zasady uprawiania turystyki górskiej na obszarach chronionych muszą uwzględniać fakt, iż mądra, samodzielna turystyka prowadzi do przekonania o potrzebie ochrony gór;
- zagospodarowanie terenów górskich musi być podporządkowane zarówno nadrzędnym zasadom ochrony środowiska, jak i kompleksowej jednorodnej koncepcji, wolnej od wpływu lokalnych i resortowych grup nacisku;

- ze względu na trudne do pogodzenia interesy turystów kwalifikowanych oraz narciarzy – zjazdowców i wczasowiczów, należy dokonać funkcjonalnego podziału terenów górskich pomiędzy zainteresowanych, przy uwzględnieniu kryteriów ochrony przyrody i walorów poszczególnych rejonów dla określonych grup;
 - organizację wiodącą w całokształcie problemów turystyki górskiej i turystycznego zagospodarowania gór winno być PTTK, zaś rola Towarzystwa w tym zakresie winna zostać formalnie usankcjonowana przez władze państwowe.
9. Zarząd Główny PTTK uznaje turystykę górską za szczególnie ważną dziedzinę działalności Towarzystwa, która winna być zgodnie z potrzebami i odczuciami miłośników gór i turystów górskich.
10. Działalność Towarzystwa powinna stwarzać preferencje dla turystyki górskiej. Zarząd Główny zobowiązuje Prezydium i biuro ZG do pilnego podjęcia decyzji zapewniających skuteczną realizację tego postulatu, między innymi przez:
- ograniczenie dużych imprez turystycznych (rajdy, zloty) na terenach górskich;
 - nadanie obozom wędrownym PTTK na terenach górskich charakteru zdecydowanie turystycznego, między innymi przez zapewnienie właściwego programu i systemu dystrybucji skierowań;
 - odtworzenie sieci stacji turystycznych;
 - zorganizowanie punktów biwakowych przy szlakach górskich.
11. Pilnego uporządkowania wymaga problem schronisk górskich, w których zaniedbania są szczególnie dotkliwe dla turystów i poddawane powszechnej krytyce. Polityka inwestycyjna Towarzystwa w tej dziedzinie, zwłaszcza w dobie narastających trudności gospodarczych, musi być podporządkowana z żelazną konsekwencją potrzebom wędrownego turystyki kwalifikowanej, z priorytetem dla terenów najbardziej niedoinwestowanych.
- W związku z tym program rozwoju bazy noclegowej PTTK w górach, winien po zwtwierdzeniu przez Prezydium ZG uzyskać rangę podstawowego dokumentu Towarzystwa i być podstawą wszelkich poczynań związanych z tworzeniem lub odtwarzaniem bazy noclegowej PTTK w górach.
12. W działalności schronisk zachodzi potrzeba dokonania daleko idących zmian, które winny gwarantować:
- dostosowanie funkcji schronisk do rzeczywistych potrzeb turystów, między innymi przez ograniczenie gastronomii i zbędnego, często pozornego luksusu, w celu zmniejszenia ich atrakcyjności dla masowego ruchu turystycznego (ograniczenie gastronomii, wprowadzenie samoobsługi, kuchni turystycznych, własnych śpiworów, bielizny itp.);
 - ułatwienia w utrzymaniu noclegów członkom Towarzystwa oraz zwiększenie niżek wynikających z przynależności do PTTK i stażu członkowskiego;
 - obniżenie do niezbędnego minimum kosztów eksploatacji schronisk przez ograniczenie ich standardu, zwłaszcza w sezonie letnim;
 - radykalne zmniejszenie uciążliwości dla środowiska przyrodniczego, zwłaszcza na obszarach chronionych, w szczególności przez uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej.
- Aby zapewnić realizację tych zamierzeń należy między innymi:
- dokonać zmian statusu schroniska górskiego, przez uchYLENIE norm hotelowych w stosunku do tych obiektów;
 - opracować regulamin schroniska górskiego, określający podstawowe zasady funkcjonowania obiektu, przyjmowania turystów, pierwszeństwa i niżki dla członków PTTK; regulamin taki winien być punktem wyjścia w ocenie działalności obiektu na równi z gospodarnością;
 - znieść dodatkową opłatę za pierwszy nocleg w schroniskach, jako antybodziec dla turystyki wędrownego, przy równoczesnej progresji cen przy dłuższym pobycie w jednym schronisku oraz dla nie członków PTTK;
 - wzmocnić rolę gospodarza (kierownika) schroniska i stabilizacja jego pozycji między innymi przez wprowadzenie

ryczałtu wynagrodzenia bez względu na liczbę zatrudnionego w schronisku personelu oraz podpisywanie wieloletnich indywidualnych umów dzierżawnych;

- zweryfikować turnusy wczasów wędrownych, większe imprezy turystyczne oraz kursy narciarskie tak, aby terminy ich trwania oraz miejsca zajmowane przez grupy i turnusy nie utrudniały otrzymania noclegów przez turystów indywidualnych;
 - zwiększyć rezerwę dla indywidualnych turystów nie zapowiadanych, zwłaszcza w sezonie letnim oraz w okresie weekendów.
13. Wszelkie formy działalności gospodarczej w górach winny być podporządkowane wymogom programowych i poddane kontroli społecznej. System organizacyjny działalności gospodarczej winien uwzględniać skuteczne formy tej kontroli ze strony statutowych władz PTTK i fachowych komisji społecznych.

VI.

14. Konieczne jest stworzenie warunków ułatwiających członkom PTTK uprawiania turystyki górskiej w innych krajach. W tym celu należy m.in. innymi:
- sfinalizować starania o przydział do własnej dyspozycji PTTK pewnej części środków dewizowych wypracowanych przez BTZ celem stworzenia wewnątrzorganizacyjnej puli promes dewizowych dla członków PTTK;
 - dążyć do zawarcia porozumienia z organizacjami turystycznymi w innych krajach o wzajemnym respektowaniu niżek organizacyjnych w obiektach górskich;
 - poczynić starania celem organizacji górskich wycieczek zagranicznych, również na zasadzie wymiany bezdewizowej;
 - nawiązać służące tym celom kontakty z zagranicznymi organizacjami turystycznymi.
15. Należy ponowić starania o ułatwienie w ruchu przygranicznym w górach Czechosłowacji oraz o udostępnienie turystom polskim tras górskich w ZSRR.
- Dla rozwoju górskiej turystyki zagranicznej niezbędne jest zapewnienie dostępu na rynku krajowym do map i przewodników, zarówno polskich jak i zagranicznych oraz wprowadzenie systemu informacji służącego tej turystyce. Zakład Wydawniczo-Propagandowy PTTK winien wydawać przewodniki po terenach górskich innych krajów.
16. Rozwój zagranicznej turystyki górskiej wymaga zasadniczej zmiany w programie i metodach pracy Biura Turystyki Zagranicznej PTTK, które winno być realizatorem programu ustalonego w tym zakresie przez Komisję Turystyki Górskiej ZG.
17. Należy kontynuować starania zmierzające do utworzenia Międzynarodowego Górskiego Szlaku Przyjaźni oraz do włączenia polskich szlaków turystycznych do międzynarodowego systemu szlaków dalekobieżnych.

VII.

18. Ważnym elementem działalności górskiej PTTK jest współpraca z organizacjami i instytucjami o zbliżonych celach i zadaniach, w szczególności z Górkim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Polskim Związkiem Alpinizmu oraz dyrekcjami górskich parków narodowych. Należy dążyć do zawarcia ze wszystkimi partnerami porozumień, określających zasady i formy współdziałania oraz podział kompetencji.
19. W odniesieniu do GOPR – organizacji wywodzącej się ideowo i organizacyjnie z PTT i następnie PTTK, należy zacieśnić i rozszerzać współdziałanie, głównie w zakresie wspólnego krzewienia zasad metodycznego uprawiania turystyki górskiej, profilaktyki wypadków górskich oraz poprawy stanu bezpieczeństwa w górach. Zasady współdziałania winny uwzględniać również udział GOPR w lustracjach szlaków turystycznych oraz usuwaniu usterek na szlakach. ZG PTTK przyjmuje projekt Deklaracji o kontynuowaniu współdziałania PTTK i GOPR.
20. Pilną sprawą jest uporządkowanie zagadnień związanych z działalnością PTTK w górskich parkach narodowych. Należy dążyć do zawarcia generalnego porozumienia z resortem leśnictwa,

które winno być uzupełnione i rozszerzone jednostkowymi porozumieniami z dyrekcjami i radami poszczególnych parków. Przedstawiciele PTTK w radach parków winni reprezentować interesy i potrzeby turystyki górskiej.

21. Prowadzona w PTTK działalność alpinistyczna o profilu turystycznym winna zyskać rangę odpowiednią do znaczenia tego nurtu w turystyce górskiej, drogą współdziałania z PZA.

VIII.

22. Podstawowym warunkiem skutecznej realizacji zadań Towarzystwa nakreślonych niniejszą uchwałą jest zapewnienie jednolitego sprawnego i operatywnego kierowania całokształtem spraw turystyki górskiej w PTTK. Kierowniczą rolę w tym zakresie należy powierzyć wyposażonym w odpowiednie kompetencje organom społecznym. Takim organem winna być Komisja Turystyki Górskiej ZG, wyłoniona w trybie demokratycznych wyborów przez aktyw górski, wyposażona w możliwości skutecznego oddziaływania na jednostki programowe i gospodarcze działające w sferze turystyki górskiej.

Podstawą stanowiska ZG PTTK w sprawach gór stanowić będą uchwały Komisji Turystyki Górskiej ZG.

Inicjatywy i kierunki działania ustalone uchwałami KTG winny być realizowane przez kompetentny aparat etatowy merytorycznie podległy Komisji.

W związku z tym Zarząd Główny:

- popiera zgłoszony przez Komisję Turystyki Górskiej ZG projekt zmian w Statucie PTTK, określający rolę i kompetencje KTG zgodnie z duchem niniejszej uchwały oraz wolę ogólnopolskiego aktywu górskiego PTTK;
23. ZG PTTK uznaje narciarstwo we współczesnych jego formach jako jedną z dziedzin łączących turystów z górami. Sprawy wypływające z tej łączności rozwiązywane będą wspólnie z Komisją Narciarską.

IX.

24. Zarząd Główny zobowiązuje Komisję Turystyki Górskiej ZG wraz z Centralnym Ośrodkiem Turystyki Górskiej i Narciarskiej do:

- opracowania, wspólnie z zainteresowanymi jednostkami PTTK, harmonogramu realizacji uchwały, w terminie do 31 stycznia 1982,
- przedkładania plenum ZG rocznych analiz realizacji postanowień uchwały.

W sprawach pilnych wdrożenie będzie następowało w trybie natychmiastowym.

Kraków, dn. 24-25 października 1981 r. Zarząd Główny PTTK

na warsztacie komisji społecznych

Apel

(Projekt)

X Krajowego Zjazdu Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w sprawie ratowania zabytków kultury narodowej.

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze, współtwórca idei społecznej opieki nad zabytkami w Polsce jest głęboko zaniepokojone stanem naszych zabytków. Trudna od wielu lat sytuacja w zakresie ochrony narodowej spuścizny nie tylko nie ulega poprawie, ale systematycznie się pogarsza. W ostatnich miesiącach los zabytków został poważnie zagrożony, a sytuacja w tej dziedzinie stała się wręcz dramatyczna. Na naszych oczach giną i walą się w ruinę dobra kultury narodowej, które udało się uratować z pożogi wojennej i celowych zniszczeń dokonywanych przez okupanta.

Do postępującego procesu degradacji technicznej i społecznej zabytkowej budowy miast i wsi doszły w latach 1980/81, w okresie polskiej odnowy, dalsze zaniedbania i tak niebezpieczne tendencje, jak masowa rezygnacja zakładów pracy i związków zawodowych z utrzymywania i remontowania obiektów zabytkowych.

Czynna ochrona zabytków i ich właściwe wykorzystanie jest zadaniem całego społeczeństwa, a przede wszystkim władz wszystkich szczebli i wymaga szczególnej troski służby konserwatorskiej na terenie całego kraju. Wojewódzcy konserwatorzy zabytków nie wykorzystują wszystkich możliwości organizacji społecznych i zawodowych, zainteresowanych ochroną zabytków. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze i Społeczni Opiekunowie Zabytków deklarują w tym zakresie czynną współpracę i wszechstronną pomoc.

Aby pomoc ta była skuteczna apelujemy do władz i społeczeństwa o stosowanie takich preferencji, by mogła być zachowana zasada zawarta w ustawie o ochronie dóbr kultury i o muzeach, że ochrona zabytków jest obowiązkiem państwa i powinnością jego Obywateli.

Apelujemy do załóg przedsiębiorstw i zakładów pracy, do rad zakładowych, do resortów i instytucji centralnych o przejmowanie zespołów zabytkowych i zagospodarowywania ich dla własnych potrzeb. Apelujemy do załóg zakładów produkujących materiały budowlane o zwiększony wysiłek produkcyjny, zwłaszcza w dziedzinie produkcji materiałów deficytowych a niezbędnych do prac konserwatorskich. Apelujemy do służb ochrony środowiska, do członków Ligi Ochrony Przyrody, do Związku Harcerstwa Polskiego o otoczenie opieką ginących parków zabytkowych, o porządkowanie ich i pielęgnację w czynnie społecznym.

Apelujemy do Konserwatorów Zabytków i Przyrody oraz organizacji społecznych o otoczenie szczególną opieką zabytkowych cmentarzy. W obecnej sytuacji, niezmiernie trudnej dla służby konserwatorskiej i niebezpiecznej dla zabytków, dotychczasowe nasze działania są niewystarczające. Konieczne jest przede wszystkim zwiększenie środków materialnych na ochronę zabytków. Dlatego też postulujemy utworzenie Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków, gromadzącego środki finansowe w drodze dobrowolnych składek deklarowanych przez zakłady pracy i osoby indywidualne, zbórek na to, i innych akcji.

Liczymy na to, że niniejszy Apel spotka się ze zrozumieniem i zyska sobie szeroki odzew w społeczeństwie.

Zwracamy się do wszystkich środowisk i organizacji społecznych skupiających młodzież i dorosłych: Nie szczędźmy trudu i czasu dla ratowania naszej spuścizny narodowej, niech każdy z nas przyczyni się w miarę swych możliwości do zachowania jej dla przyszłych pokoleń.

Przedkłada

Komisja Opieki nad Zabytkami
ZG PTTK

„PTTK
dla
Krakowa”

Przypomnijmy, że Akcja ma na celu dwa zadania:

1. odbudowę (odtworzenie rozebranej do murów parteru) kamienicy przy ul. Jagiellońskiej 6, przeznaczonej dla Centralnej Biblioteki Górskiej, Górskiego Muzeum i Archiwum, siedzibę Komisji Turystyki Górskiej i Komisji Narciarskiej, redakcję „Wierchów” i COTGiN,
2. kapitalny remont kamienicy przy ul. Sławkowskiej 13 przeznaczonej na lokal Zarządu Krakowskiego Oddziału PTTK, Zarządu Wojewódzkiego, oddziałów: Akademickiego, Międzyszkolnego; klubów specjalistycznych, kół przewodnickich, bibliotek, poradni krajoznawczej i klubu turysty.

Promesę na pierwszy obiekt otrzymało Towarzystwo 13 lat temu. Szczęście nie sprzyja jednak temu zadaniu. Po 11 latach zastojów wydawało się nam, że obiekt będzie szybko odtworzony (jest to wyjątkowo szpetna ruina usytuowana niemal naprzeciw

nobliewego Teatru Starego, święcącego jesienią 1981 r. jubileusz 200 lecia).

Miejskie Biuro Projektów w Krakowie wykonało dokumentację na odbudowę obiektu. Marzyło nam się już krajowe centrum turystyki górskiej z prawdziwego zdarzenia. Władze województwa Bielsko-Biała obiecały patronat nad tym zadaniem, przyrzekały dotację i moce przerobowe. Poslerpniowe zmiany w naszym kraju spowodowały, że województwo Bielsko-Biała wycofało się z patronatu. Od 30.XII.1980 ustaleniem Krakowskiego Zjednoczenia Budownictwa generalnym wykonawcą rewaloryzacji obiektu Jagiellońska 6 jest kombinat Budownictwa Ogólnego „Beskid” w Bielsku Białej, jednak do dzisiaj przedsiębiorstwo nie wkroczyło na plac budowy.

Więcej szczęścia ma drugi obiekt przy ul. Sławkowskiej 13. Oddział Krakowski otrzymał promesę 10 lat później, jednak w ciągu 3 lat ma wykonaną dokumentację projektowo kosztorysową, ma ekspertyzę konserwatorską oraz zdążył wyprowadzić dotychczasowych użytkowników.

Również generalny wykonawca zadania jakim jest Przedsiębiorstwo Rewaloryzacji Zabytków w Krakowie rokuje szybsze wykonanie. Oddział Krakowski ma kłopot z jednym potencjalnym współużytkownikiem.

Otóż naczelnik dzielnicy „Śródmieście”, wbrew wcześniejszym decyzjom władz miasta, wyodrębnił i przydzielił na parterze kamienicy przy ul. Sławkowskiej 13 lokal dla pijalni win. Turystom nie smak sąsiedztwo i wspólna brama z wyszynkiem. Twierdzą, że lokal ten winien być przeznaczony dla BORT-u pracującego dotąd w wyjątkowo ciężkich warunkach. W sprawie tej wystąpiono do Sądu Administracyjnego.

Od września 1980 r. Zarząd Główny rozprawdza znaczki relacji 6 i 3 zł z przeznaczeniem na „PTTK dla Krakowa”. Stąd mimo ciężkiej sytuacji w kraju, środki są nadal gromadzone. Od początku roku 1981 stan konta powiększył się o 671 tys. zł. Na środki te składa się sprzedaż znaczków prowadzona przez BORT-y i Obiekty Towarzystwa oraz dobrowolne składki świadczone przez pracowników PTTK. Natomiast w roku bieżącym prawie zanikły wpłaty (tylko 15) od indywidualnych turystów.

Na dzień 14.X.1981 r. stan konta „PTTK dla Krakowa” wynosi 2.300 tys. Kwota ta byłaby wyższa lecz z konta pokryto wydatki związane z wykonaniem dokumentacji: ul. Jagiellońska — 6

— 154.420.- zł

i Sławkowskiej 13

— 646.382.- zł

Cecylia Rudzka

POMNIK POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

Idea budowy pomnika „Powstania Warszawskiego 1944” zyskuje sobie w społeczeństwie coraz większe uznanie.

Przypominamy, że inicjatywie, zrodzonej w Staromiejskim Kole Terenowym PTTK w Warszawie oraz działaniu Społecznego Komitetu, jednomyślnie udzielił poparcia w specjalnej uchwale delegacji X Krajowego Zjazdu PTTK.

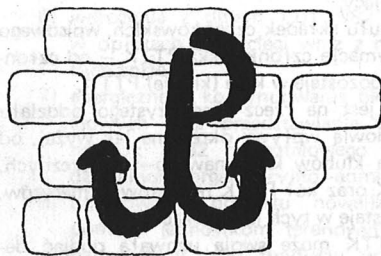
Na apel wystosowany do wszystkich członków i sympatyków Towarzystwa, którym ta sprawa jest bliska, odpowiedziało już wiele ogniw PTTK w całym kraju.

Jeszcze w okresie organizowania Społecznego Komitetu szeroka akcja propagandową rozwinął w swoich „Informacjach” i na różnych imprezach Oddział PTTK W-wa Ochota. Oddział ten ufundował również plakietki identyfikacyjne dla członków Komitetu i kwestarzy oraz wpłacił na konto 10 tys. zł.

Dużą aktywnością w organizowaniu rajdów tematycznie związanych z walkami powstańczej Warszawy wykazał się Klub „Warsawia” przy Oddziale W-wa Śródmieście.

Wielkim zainteresowaniem cieszyły się zwłaszcza rajdy „Po kamienistej drodze”, „Gdzie są chłopcy i dziewczęta tamtych lat” oraz „Ich 63 dni”.

**SPOŁECZNY
KOMITET
BUDOWY
POMNIKA
„POWSTANIA
WARSZAWSKIEGO
1944”**

**Konto zł.: NBP V O/WARSZAWA
nr. 1052-15860-132**

**Konto dewizowe: BANK POLSKA KASA OPIEKI
SA I O WARSZAWA
nr. 25058**

Z kwesty przeprowadzonej w trakcie pierwszego z nich wpłynęło na konto Komitetu 15.768,30 zł.

Z uznaniem trzeba powiedzieć o wspieraniu działań społecznego Komitetu przez Warszawskie Koło Przewodników Miejskich PTTK. Kilkunastu z nich oprowadzało bezpłatnie chętnych po kwaterach powstańczych cmentarze na Powązkach.

Akcja „Powązki” trwała przez 63 dni — tyle ile walczyła Warszawa. Z kwesty wpłynęło 3.489 zł. Wyróżnił się kol. Jerzy Siwek.

Przewodnicy zorganizowali samodzielnie kwestę 27.IX. podczas której zebrali 56.982 zł oraz 3.X. w czasie „Wieczoru przy świecach” w Łazienkach gdzie zebrano 16.915 zł.

Liczna grupa brała też udział w kwescie organizowanej przez Społeczny Komitet 1 sierpnia w 37 rocznicę pamiętnej godziny „W”. Kilku kolegów wykazało szczególną aktywność m.in. Anna Karniewska, Anna Maniak, Marek Daszkowski, Robert Hornung, Edward Odrobiński, Zbigniew Wróblewski i Bogdan Żurek.

Wiadomo, że w wielu kołach, klubach i oddziałach prowadzona jest zbiórka pieniędzy na ten wzniosły cel.

Z dotychczas przekazanych wpłat odnotowaliśmy następujące:

- delegacji X Krajowego Zjazdu PTTK (czerwiec) — 4.736,80 zł
- koło emerytów i rencistów nr 6 w W-wie — 600.-
- koło nr 271 przy Ministerstwie Zdrowia — 3.069,60
- i druga wpłata — 5.000.-
- BORT Szczecin — 1.000.-
- Oddział „Beskid” w Nowym Sączu — 5.000.-
- Koło nr 186 przy „Transbudzie” w Katowicach — 1.100.-
- Oddział PTTK w Kaliszu — 600.-
- Międzyzakładowy oddział górniczy PTTK przy ZZ Przemysłu Węglowego w Zabrze — 10.000.-
- Oddział PTTK W-wa Śródmieście — 20.000.-
- Koło przy MPK w Krakowie — 1.000.-
- Klub Turystyki Pieszej „Słoneczny” w W-wie — 3.120.-

Wszystkim, którzy dołożyli cegiełkę do budowy pomnika „Powstania Warszawskiego 1944” tą drogą serdecznie dziękujemy.

M. Wójcikowski

sprawy organizacyjne

Warszawa, dnia 30.X.1981 Do

Koleżanek i Kolegów Delegatów na X Zjazd Krajowy Polskiego Towarzystwa Turystyczno—Krajoznawczego

Nawiązując do mojego listu z dnia 27 lipca br. — informuję, że do przesłanego wówczas projektu statutu, Komisja Statutowa otrzymała kilkadziesiąt różnej objętości i zawartości uwag i wniosków. Dla ich przedyskutowania Komisja Statutowa odbyła swe posiedzenia w dniach 19 września i 11 października 1981 r. W wyniku tych prac powstał kolejny projekt, którego tekst przesyłam w załączeniu. Ponieważ w kilku istotnych kwestiach różni się on od poprzedniej wersji, uważam za wskazane zwrócić uwagę Państwa na te, które uznać należy za szczególnie ważne. W wyniku wprowadzonych zmian uległa także częściowej zmianie numeracja paragrafów.

W wielu wnioskach powtarzało się zdanie, że należy przyznać oddziałom osobowość prawną. Przypominam więc, że obowiązujące obecnie przepisy prawa o stowarzyszeniach nie przewidują posiadania osobowości prawnej przez oddziały stowarzyszenia wyższej użyteczności. Z tej też przyczyny projekt nie zawiera takiego zapisu. Jednakże w uwzględnieniu tej przeważającej tendencji oraz dla wyraźnego podkreślenia znaczenia oddziału w strukturze Towarzystwa uprawnienia nadzorcze, o czym już pisałem w liście z 27.VII.1981 r. — zastrzeżono wyłącznie do kompetencji Zarządu Głównego, tak jak się to dzieje w przypadku posiadania przez oddział osobowości prawnej i jak to było unormowane w statucie poprzednim. Łączy się z tym udzielanie przez Zarząd Główny zarządom oddziałów upoważnień do podejmowania czynności prawnych, co w istniejącym systemie prawnym ma zastępczo stworzyć oddziałom możliwość działania w zakresie praktycznie nie mniejszym, niż przy posiadaniu osobowości prawnej.

Drugą kwestią zasadniczego znaczenia jest zagadnienie komisji stałych. Obecnie przedkładany projekt zredagowany jest odmiennie w stosunku do poprzedniego (z lipca br.). Zawiera on zasadniczy zapis wariantowy w paragrafach 28—31 oraz odpowiednio w innych.

Wariant I zakłada radykalne zmniejszenie liczby komisji stałych do pięciu, uznanie ich szczególnego znaczenia w strukturze Towarzystwa i — co za tym idzie — przyznanie możliwie szerokich uprawnień organizacyjnych i statutowych wraz z członkostwem w zarządach wszystkich szczebli dla przewodniczących komisji, jak również udział delegatów komisji w zjazdach wszystkich szczebli na pełnych prawach.

Wariant II pozostawia w zasadzie liczbę komisji nie zmienioną, zakres uprawnień węższy, a udział ich przewodniczących i przedstawicieli w zjazdach i zarządach z głosem doradczym.

Ostateczna redakcja (w wykazie projektu Ministra Spraw Wewnętrznych) co do liczby komisji, jak też zakresu ich uprawnień winna być zdecydowana bezpośrednio przez Zjazd.

Komisja Statutowa przedstawiła jedynie skrajne rozwiązania wariantowe, w ramach których możliwe są dalsze korekty wyników ze stanowiska zajętego przez Zjazd.

Dla porządku przypominam, że obecnie obowiązujący statut w ogóle nie zawiera podrozdziału o komisjach, a jedynie w paragrafie 21, pkt. 9 wymienia uprawnienia Zarządu Głównego do „powoływania komisji i komitetów jako organów pomocniczych Zarządu Głównego oraz uchwalania ich regulaminów”, które to unormowanie spotkało się z szeroką krytyką jako forma ubezwłasnowolnienia komisji i istotne zdegradowanie ich roli w życiu Towarzystwa.

Nie omawiam innych szczegółowych zmian z tym zamysłem i prośbą, aby Państwo zechcieli przed dniem 14 listopada przeznaczyć odpowiednią ilość czasu i uwagi przedkładanemu projek-

twowi, którego omówieniu i przyjęciu poświęcona ma być część II sesji Zjazdu.

Przewodniczący Komisji Statutowej X Zjazdu Krajowego P.T.T.K.
/—/ Janusz Grzybowski

Uchwała Nr 8/X/81

Zarządu Głównego PTTK z dnia 24—25. X. 1981 r. w sprawie ustalenia wysokości składek członkowskich, wpisowego, opłaty za legitymację członkowską oraz zasad podziału wpływów z tego tytułu.

Zarząd Główny PTTK, działając w oparciu o postanowienia statutu PTTK, § 21, ust. 2, pkt. 11 oraz regulaminu Zarządu Głównego, zarządu wojewódzkiego i zarządu oddziału PTTK § 8, ust. 1 — ustala nowe wysokości składek członkowskich, wpisowego, opłaty za legitymację członkowską oraz zasady podziału wpływów z tego tytułu.

1. Ustala się następujące wysokości składek członkowskich PTTK:

1) 120.- zł w skali rocznej dla członków zwyczajnych, z wyjątkiem:

- młodzieży szkolnej,
- studentów studiów stacjonarnych,
- emerytów i rencistów,
- żołnierzy służby zasadniczej, podchorążych i słuchaczy szkolnictwa wojskowego,

dla których wysokość składki członkowskiej PTTK ustala w wysokości 36.- zł. w skali rocznej;

2) nie mniej niż 500.- zł w skali rocznej dla członków wspierających (podstawa prawna: uchwała nr 35 Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1965 r. w sprawie wysokości składek od państwowych jednostek organizacyjnych z tytułu członkostwa w stowarzyszeniach § 1, ust. 2);

3) z opłaty składki członkowskiej PTTK zwolnieni są członkowie honorowi PTTK;

4) uiszczanie składek członkowskich przez członków zwyczajnych następuje w relacji rocznej lub półrocznej, członków wspierających raz w roku. Uiszczanie składek członkowskich powinno następować nie później niż do końca roku kalendarzowego;

5) potwierdzenie opłacenia składek członkowskich stanowi znaczek umieszczony w legitymacji członkowskiej PTTK wg wzoru ustalonego przez Zarząd Główny PTTK.

2. Ustala wpisowe do PTTK jako opłatę jednorazową przy składaniu deklaracji członkowskiej w wysokości odpowiednio 120.- zł, 20.- zł, przy czym wpisowe obejmuje opłatę za legitymację członkowską PTTK, którą ustala się w wysokości 20.- zł.

3. Ustala, że w przypadku wymiany legitymacji członkowskiej opłata pobierana od członka wynosi 20.- zł.

4. Ustala zasady podziału wpływów z tytułu składek członkowskich, wpisowego oraz opłaty za legitymację członkowską PTTK w sposób następujący:

1) 75% wpływów z tytułu składek członkowskich, wpisowego oraz opłaty za legitymację członkowską PTTK — od członków zwyczajnych — pozostaje w kole (klubie) PTTK, 25% przekazywane jest na rzecz macierzystego oddziału PTTK. Wyjątek stanowią wpływy określone jak wyżej, od członków szkolnych klubów krajoznawczo—turystycznych, szkolnych kół PTTK oraz kół PTTK rencistów i emerytów, które w całości pozostaje w tych jednostkach;

2) zarząd oddziału PTTK może swoją uchwałą podjąć decyzję o pozostawieniu całości wpływów określonych w ust. 1 niniejszej uchwały w kole (klubie) PTTK;

3) składka członkowska PTTK — od członków wspierających, pozostaje w całości w Zarządzie Głównym, zarządzie wojewódzkim lub zarządzie oddziału PTTK, w zależności od zasięgu działania członka wspierającego (krajowy, wojewódzki, regionalny itd.);

4) powstałe fundusze z opłat składek członkowskich, wpisowego i legitymacji PTTK stanowią majątek jednostek or-

ganizacyjnych PTTK, a o ich wydatkowaniu decydują odpowiednio zarządy swoimi uchwałami.

5. Niezależnie od składowi członkowskiej, ustalonej niniejszą uchwałą, klub PTTK działające na prawach koła mogą pobierać od swoich członków dodatkową składkę klubową w wysokości uchwalonej przez walne zebranie klubu. Wpływy ze składki klubowej pozostają w całości w klubie, a o ich wydatkowaniu decyduje zarząd klubu.
6. Niniejsza uchwała stanowi podstawę do wydania zarządzenia wykonawczego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1982 r.

Zarząd Główny PTTK

Uchwała Nr 6/X/81

Zarządu Głównego PTTK z dnia 24–25.X. 1981 r. w sprawie reformy działalności gospodarczej PTTK

Realizując Uchwałę X Zjazdu Krajowego PTTK pt. „Wytyczne X Zjazdu Krajowego PTTK dla Zarządu Głównego PTTK w sprawach ekonomiczno-gospodarczych”, na podstawie § 21 ust. 2 pkt. 8 i 12 Statutu PTTK Zarząd Główny PTTK postanawia, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się dokument pt. „Koncepcja podstawowych kierunków polityki ekonomicznej w okresie X kadencji władz Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego” w wersji V jako wytyczne do zmian w systemie funkcjonowania gospodarki PTTK.

§ 2.

1. W oparciu o zasady określone w „Koncepcji podstawowych kierunków polityki ekonomicznej” Prezydium ZG PTTK podejmie niezwłocznie niezbędne działania wykonawcze, tak, aby wszystkie jednostki gospodarcze PTTK mogły rozpocząć od 1.01.1982 r. działalność w warunkach nowego systemu ekonomicznego.
2. W szczególności zobowiązuje się Prezydium ZG PTTK do:
 - 1) wprowadzenia z dniem 1.01.1982 r. postanowień uchwały nr 112/80 Rady Ministrów w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości do działalności zakładów produkcyjnych „Foto-Pam” i zakładów remontowo-budowlanych
 - 2) wprowadzenia z dniem 1.01.1982 r. nowego systemu finansowego w sferze usług turystycznych, według zasad uzgodnionych z GKT
 - 3) spowodowania zakończenia najdalej do 30.XI.1981 r. akcji spłaszczenia struktur organizacyjnych w zarządzaniu bazą turystyczną, zgodnie z postanowieniami uchwały nr 2 ZG PTTK z dnia 12.IX.1981 r.
 - 4) pilnego podjęcia starań o zmianę treści zezwolenia Ministra Finansów na prowadzenie przez PTTK działalności gospodarczej, zgodnie z nowym kształtem systemu funkcjonowania gospodarki PTTK.
 - 5) opracowania projektu przedsiębiorstwa PTTK (wraz z zasadami funkcjonowania samorządu pracowniczego, rad programowych i rad nadzorczych) i przedłożenie go pod obrady plenarne ZG PTTK w terminie do dnia 31.01.1982 r.
 - 6) wdrożenia z dniem 1.01.1982 r. nowego systemu zniżek w opłatach za noclegi wraz z nowymi zasadami refundacji tych zniżek,
 - 7) energicznego kontynuowania bieżących działań oszczędnościowych oraz przedstawianie wraz z projektem budżetu na rok 1982 długofalowego programu oszczędności w działalności organizacyjno-administracyjnej PTTK,
 - 8) opracowania projektu nowelizacji regulaminu funduszu pomocy jednostkom terenowym PTTK (wraz z zasadami partycypacji tego funduszu w wynikach przedsiębiorstw centralnych PTTK) i przedłożenie go pod obrady plenarne ZG PTTK w terminie do dnia 28.02.1982 r.
 - 9) opracowania projektu regulaminu BORT PTTK i przedłożenie go pod plenarne obrady ZG PTTK w terminie do dnia 28.02.1982 r.
 - 10) ustalenia w terminie do 31.12.1981 r. szczegółowych zasad przekazywania obiektów noclegowych oddziałom PTTK i zorganizowania nadzoru nad działaniami w tej dziedzinie.

- 11) dokonania w terminie do 28.02.1982 r. przeglądu wszystkich dotychczasowych uchwał ZG PTTK i Prezydium ZG PTTK oraz zarządzeń wewnętrznych w sprawach ekonomiczno-finansowych pod kątem ich zgodności i nowym systemem funkcjonowania gospodarki PTTK i przedsięwzięcia niezbędnych działań porządkujących w tej dziedzinie,
 - 12) kontynuowania starań o zwolnienie PTTK z obowiązku odprowadzania podatku obrotowego do budżetu Państwa.
3. Zobowiązuje się Skarbnika ZG PTTK o merytoryczną koordynację działań, o których mowa w ust. 1 i 2.
 4. Zobowiązuje się Sekretarza Generalnego do podjęcia niezbędnych decyzji kadrowych związanych z realizacją niniejszej uchwały.
 5. Poszczególne decyzje wykonawcze przed ich podjęciem powinny zostać skonsultowane z zainteresowanymi instancjami terenowymi PTTK, jednostkami gospodarczymi i organizacjami pracowników PTTK oraz uzyskać opinię Rady Ekonomicznej ZG PTTK.

Przyjmuje się do akceptującej wiadomości informację Prezydium ZG PTTK o postawieniu w stan likwidacji Dyrekcji Zrzeszenia Gospodarki Turystycznej PTTK i wprowadzeniu zintegrowanej struktury biura ZG PTTK oraz o dokonanych do dnia dzisiejszego działaniach Sekretarza Generalnego PTTK, zmierzających do uproszczenia struktury zarządzania bazą noclegową PTTK.

§ 4.

Tekst niniejszej uchwały wraz z dokumentem pt. „Koncepcja podstawowych kierunków polityki ekonomicznej” i informacją o podjętych już działaniach wykonawczych zostanie przedłożony pod obrady II sesji X Zjazdu Krajowego PTTK.

Uwaga!

ZARZĄD GŁÓWNY PTTK

Wszystkich zainteresowanych szczegółami „Koncepcji” prosimy o kontaktowanie się z delegatami na X Krajowy Zjazd i przedstawianie własnych opinii, które zostaną wykorzystane w dalszych działaniach Towarzystwa. Z góry dziękujemy.

na turystycznych szlakach

Na szlakach narciarskich przed zimą 1981/82

Przygotowanie szlaków narciarskich do tegorocznej zimy jest już w ukończeniu. Prace obejmowały 515 km. szlaków w Beskidach i Sudetach na co wydatkowano kwotę ponad 280 tys. zł. Poniżej podajemy listę szlaków narciarskich uszeregowanych oddziałami, na które to szlaki zapraszamy wszystkich turystów narciarzy.

Warto zwrócić uwagę na kilka spraw szczegółowych, co dotyczy szlaków nowo wytyczonych, przywróconych dla turystyki po latach zaprzestanych konserwacji oraz dokonanych zmian lokalnych.

Nowe szlaki oddane zostaną dla turystów w Beskidzie Śląskim (Kołowrót – Kozia Góra – Park Ludowy Mikuszowice) w Beskidzie Małym (Traconka – Przełęcz pod Łysą Górą – Magurka Wilkowska) i w grupie Śnieżnika (Śnieżnik – Międzygórze).

Po szeregu latach przywraca się dla ruchu narciarskiego wspinały turystyczny zjazd z Babiej Góry przez Sokolicę na przełęcz Krowiarki w Beskidzie Żywieckim.

Po wykonaniu żmudnych prac tyczkowania rozległych połaci połonin uruchomiony będzie ponownie szlak narciarski w Bieszczadach, łączący najwyższe ich partie (Halicz – Rozsypaniec) z pasmem Połoniny Caryńskiej i Ustrzykami Górnymi.

Na terenie Beskidu Sądeckiego zmieniono w sposób istotny zjazd z Halj Łabowskiej do Szczawnicy Zdroju (prowadził uprzednio do Piwnicznej) przez Kiczar (oraz narciostadę z Prehyby do

Szlachtowej) wykorzystanie na kilku odcinkach sieci nowych dróg spychaczowych.

Po tragicznym wypadku na Pilsku w Beskidzie Żywieckim – Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej i Narciarskiej ZG PTTK, Komisja Turystyki Narciarskiej Oddział PTTK w Żywcu oraz Zarząd Wojewódzki w Bielsku Białej opracowały szczegółową koncepcję stałego otyczkowania wejścia na ten szczyt spod schroniska PTTK na Hali Miziowej. Prace są aktualnie na ukończeniu. Dokonano również renowacji i uzupełnień w otyczkowaniu grzbietu Karonoszy (Droga Przyjaźni).

Z życia kół, klubów, oddziałów

X Krajowy Konkurs Krasomówczy

Zarząd Oddziału PTTK w Golubiu-Dobrzyńiu zaprasza młodzież szkół średnich i przewodników turystycznych na X Krajowy Konkurs Krasomówczy Przewodników PTTK i Młodzieży, który rozegrany zostanie na Zamku Golubskim w dniach 20–30 listopada br. Konkurs będzie przebiegał w dwóch kategoriach: młodzieżowej (20–22 listopada) i przewodnickiej (26–30 listopada).

Aby jednak wystąpić w centralnych popisach krasomówczych na Zamku Golubskim, trzeba poprobować swych zdolności oratorskich wcześniej w kole przewodnickim bądź szkole, a następnie dostać się na eliminacje wojewódzkie, skąd najlepszych reprezentantów na ów konkurs do Golubia-Dobrzyńia zgłaszają kuratoria oświaty i wychowania (w kategorii młodzieżowej) i wojewódzkie komisje przewodnickie PTTK (w kategorii przewodnickiej) przy współudziale zarządów wojewódzkich PTTK.

W czasie eliminacji wojewódzkich, podobnie jak w eliminacjach niższego szczebla, każdy z uczestników konkursu ma obowiązek w ciągu 10 minut zaprezentować dowolnie wybrany i zgłoszony przez siebie temat. Zakres tematyczny konkursu jest dowolny, niemniej organizatorzy proponują sięgnąć do treści krajoznawczych regionu i zaprezentowania tego, co jest w nim najcenniejsze i najpiękniejsze. Wystąpienia mogą dotyczyć interesujących zabytków, krajobrazów, uroków przyrody, historii regionów, współczesnych osiągnięć lub wspaniałych i ciekawych ludzi, mieszkańców okolic. Tak więc konkurs ów to nie tylko konfrontacje językowe i chęć zwrócenia uwagi na potrzebę pielęgnacji kultury języka, ale również chęć ukazania piękna naszego kraju i bogactwa kulturowego narodu polskiego.

Zgłoszenia należy kierować na adres: Zarząd Oddziału PTTK 87-400 Golub-Dobrzyń, Zamek (tel. 455 lub 466).

Kalisz, 22 października 1981 r. **Zarząd Główny PTTK**
Rzecznik prasowy
Warszawa

Przesyłamy na Pana ręce, celem wykorzystania w biuletynie „Informacje ZG PTTK” garść informacji dotyczących wydarzeń z życia petetekowców woj. kaliskiego w październiku:

– Kończy się już powoli sezon rajdowy. W dn. 26.09.81 r. miał miejsce (przełożony z maja) XVI Ogólnopolski Młodzieżowy Rajd im. M. Dąbrowskiej. Wzięło w nim udział ponad 200 uczestników, reprezentujących szkoły podstawowe naszego województwa. Dopisała zarówno pogoda jak i organizatorzy mety w Kaliszu, którzy przygotowali tam wiele atrakcji.

– W dniach 10–11 października odbył się w Kaliszu kolejny, V-ty już Zjazd Społecznych Opiekunów Zabytków PTTK woj. kaliskiego. Wzięło w nim udział ok. 60 Społecznych Opiekunów Zabytków PTTK woj. kaliskiego i petetekowców z sieradzkiego, wrocławskiego i częstochowskiego oraz zaproszeni goście reprezentujący świat nauki. Gospodarzem I dnia obrad, w trakcie których wysłuchano referatów dotyczących prac naukowych zmierzających do ratowania niszczących zabytków a także dyskutowano nad formami działania opiekunów na przyszłość, było Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej. Z tej okazji organi-

zowało ono też wystawę poświęconą ratowniczym pracom archeologicznym w Pleszewie (woj. kaliskie). Nazajutrz uczestnicy Zjazdu wzięli udział w wycieczce szkoleniowej po Ziemi Jarocińsko-Żerkowskiej – mieli więc oni okazję swoje poglądy na sprawy ochrony zabytków skonfrontować w terenie.

- Również w dn. 10–11.X odbył się w Gołuchowie Zlot Przewodników Turystyki Pieszej PTTK w województwie. Ponad 30 uczestników Zlotu wyznaczyło sobie główne kierunki działalności w przyszłym roku. Na pierwszy plan wysuwa się sprawa szkolenia młodzieży. W tym też celu planuje się zorganizowanie, już w początkach przyszłego roku, kursu młodzieżowego organizatora turystyki oraz przewodnika turystyki pieszej. Ponadto wynikła kwestia trudności (brak farby) w konserwowaniu starych ewent. oznakowania nowych szlaków pieszych na terenie województwa.
- W dniach 24–25 października miał natomiast miejsce IX Wojewódzki Zlot Kół Zakładowych. Jego celem, obok upowszechnienia turystyki jako czynnej formy wypoczynku po pracy i popularyzacji walorów krajoznawczych ziemi kaliskiej, było też uczczenie pierwszej rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”. Dla ok. 150 uczestników przygotowano ciekawe trasy piesze, kolarskie i motorowe oraz bardzo ciekawy program na mecie.

propozycje wydawnicze

Informacja o zrealizowanych pozycjach Zakładu Wydawniczo-Propagandowego PTTK wg. stanu na 31.X.1981 r.

W grupie materiałów programowych, organizacyjnych i szkoleniowych opublikowano tomik (nr 4) serii „Biblioteczki SKKT-PTTK” pt. „To nie sztuka być turystą lecz turystą być to sztuka” w nakładzie 10.000 egz. oraz List gratulacyjny PTTK w nakładzie 5.600 egz. (sprzedawany po cenie 7,50 zł. przez Biuro Zaopatrzenia Handlu PTTK w Krakowie).

Z inicjatyw własnych Zakładu ukazało się „Vademecum krajoznawcy” A. Czarnowskiego w nakładzie 20.000 egz. i cenie 15 zł. oraz z serii informatorów o obiektach PTTK i ich najbliższej okolicy: „Schronisko PTTK na Szyndzielni”, „Schronisko PTTK na Równicy” i „Dom Wycieczkowy PTTK w Szczyrku” – każdy informator w nakładzie 15.000 egz. i cenie 7 zł. (zrealizowano na zlecenie OZGT PTTK w Bielsku Białej).

Informujemy, iż nadal oczekujemy ukazania się publikacji:

1. „Trakt królewski” – J. Chrościcki – przewodnik – 10.000 egz. – 48 zł.
2. „Odznaki i wyróżnienia PTTK” – materiały szkoleniowe – 10.000 egz.
3. „Szlakami Chwały Oręża Polskiego” – R. Cetnarski – przewodnik-informator – 20.000 egz.
4. „Szlakiem S. Goszczyńskiego przez Gorce” (pierwszy przewodnik z serii górskich szlaków biograficznych) – 17.000 egz. – 7 zł.
5. oraz z cyklu pięciu broszur poświęconych kulturze zachowania się na szlakach turystycznych (k i cenie 5 zł.)

Publikacje własne Zakładu są ofiarnie dany Zarządowi Wojewódzkim PTTK, którego dany przewodnik dotyczy.

Publikacje te rozprowadzane są ta Książki”.

KOMUNII

Biuro Zaopatrzenia Handlu PT dnim 1.I.1982 r. punkt sprzedaży krajoznawczych (edycje własne PTTK) Organizacja wysyłek i rozliczeń:
– za zaliczeniem pocztowym
– na przedpłaty (nr rachunku bank.)
Korespondencję kierować należy BZH-PTTK, Kraków, ul. Św. Mark 08-34.

Polska Agencja

